

Školní časopis

Edisonka

bezpečnostní složky

Úvodník

Vážení čtenáři,

Vítáme vás u dalšího čísla časopisu Edisonka, které je tentokrát věnováno bezpečnostním složkám. Uvnitř se dočtete nejen o policistech, ale také o bachařích, vojácích, a dokonce o vězních a věznicích. Tomuto tématu jsou věnovány stránky 20 – 37.

V úvodu časopisu pak naleznete shrnutí uplynulých školních akcí, ale i nové rubriky jako Četby Any Vavany, Vaříme s blondýnou nebo Vychytávky. To vše a mnohem víc najdete na stranách 3 – 19.

Přejeme vám pěkné čtení,

Vaše redakce

Členové redakce:

Fišerová Adéla (9. A) (-adfi-)
Schiller Pavel (9. A) (-schpa-)
Lukešová Barbora (9. C) (-balu-)
Adltová Nikol (8. A) (-adni-)
Mudrik Jakub (8. B) (-jamu-)
Chmelová Adéla (8. C) (-mech-)
Vavanová Ana (8. C) (-vana-)
Cilichová Veronika (7. A) (-veci-)
Kotková Jana (7. A) (-jako-)
Rusnák Marek (7. A) (-ruma-)
Urban Dominik (7. B) (-urdo-)
Hálková Veronika (6. B) (-have-)
Pilná Šárka (6. B) (-sapi-)
Radníková Zuzana (6. B) (-zura-)
Schillerová Alena (6. B) (-schal-)
Tomanová Lucie (6. B) (-luto-)

Vyhlášení časopisu roku

Dneska je odjezd do Brna. Myslím si, že to byla nejčastější věta každé z nás (Fíša, Vavi, Chmelka, Ciliška). Byla neděle a všechny jsme měly dnes odjíždět do Brna na vyhlášení soutěže časopisu roku. Už jsme byly nedočkavé. Přibližně v poledne jsme se sešly na nádraží, kde už na nás čekala naše super paní učitelka (Justová). Procházely jsme podchodem a musely jsme si dát první selfie. Nasedly jsme do vlaku a přešly do Ústí nad Labem, kde jsme ztratily tučňáka (Vavi). Cesta byla dlouhá a ve vlaku jsme strávily celých 5 hodin. Ale nemyslete si, že jsme se nudily, témata k hovoru byla nevyčerpatelná!

Když jsme přijely do Brna, hned jsme se vrhly do knihkupectví. Tam si musela Vavi koupit knížku a rozbila poloviny obchodu. Paní prodavačky se docela dost pobavily její zasněností. Postupně jsme se přepravily na náměstí. Prošly jsme si přeplněné stánky. Bohužel se tam nedalo ani projít, a tak jsme se raději vydaly ke katedrále sv. Petra a Pavla. Byla velice krásná.

Měly jsme chuť na něco, jako jsou banány v karamelu, nebo punč. Náhodou jsme objevily úplně skvělou kavárnu. Vypadalo to tam, jak na nějaké výstavě obrazů. Všechny jsme si objednaly banány v karamelu. K tomu jsme si daly (koktejl, čokoládu nebo nealko punč). Banány měly úžasnou chuť, trochu nahořklý karamel dodal tomu ten správný šmrnc. Bylo to opravdu super. Všechny jsme byly úplně přecpaný. Vůbec se nám nechtělo jít pryč. Bohužel nám nic jiného nezbývalo. Napadlo nás, že se večer budeme dívat na Superstar a nakoupíme si brambůrky ve tvaru trojúhelníků. Abychom měly co pít, nemohly jsme zapomenout na nějaký 100% pomerančový džus.

Když jsme měly vše nakoupené, musely jsme se dopravit do penzionu. Po dlouhé cestě jsme dorazily. Rychle jsme se vykoupaly a hned koukaly na Superstar. Večer byl velice fajn. Ráno jsme se probudily a hned jsme zapnuly televizi a koukaly na Snídani s Novou na Dalíka.

Po osmé hodině jsme vyrazily na vyhlášení časopisu roku a na workshopy. Nasedly jsme do šaliny, po pár zastávkách jsme vystoupily a šly do Alberta koupit snídani. Musely jsme zase nastoupit a jet na nějakou prý úžasnou školu (Když jsme tam přijely, nebyla tak zdaleka úžasná, jako nám p. uč. Demjan vyličil ☺).

První moment byl hezkej. Školu měli zdaleka hezčí než my, ale já jsem s naší školou spokojená. Mně se líbí, jaká je. Měli tam skříňky místo šaten a recepci u vchodu. Jídelnu, ve které ti přijede jídlo přímo pod nos na pásu. Workshopy byly docela dobré, i když polovina z nich byla uspávacích, i tak ale zajímavé. Paní, která přednášela mně, vůbec neuměla s počítačem, a tak nebyla schopná si poradit s PowerPointem. Nakonec jsme dostali svačinu (bageta), raději jsem ji ani nejedla, vypadala hrozně. Každopádně nás čekalo vyhlášení. Byly jsme smířené s tím, že se nijak neumístíme, že to není přesně podle jejich představ. Musím uznat, že některé časopisy byly opravdu hezké, ale některé úplně naopak a divily jsme se, že mají lepší cenu, než naše Edisonka. Dostaly jsme přesto diplom za výběr ve finále, takže spokojenost nás příjemně zaplavila.

Čekal nás už tedy jen odjezd. Vůbec se mi nechtělo pryč. Bylo to tam skvělý. Než jsme nastoupily do vlaku, měly jsme bohužel znovu rozchod u knihkupectví, což nebylo zrovna ideální pro Vavi. Ta si, jak jinak, koupila další knihu. Nasedly jsme do vlaku. Co by se jiného stát ještě nemohlo než to, že jsme nastoupily do první třídy. Úplně do luxusního vlaku.

Škoda, opak byl pravdou, byly jsme špatně. Musely jsme projít polovinou vlaku a došly jsme do tichého vagónu. To bylo super pro paní učitelku, která si konečně od nás trochu odpočinula. S trochou zpoždění (15 minut) jsme přijely do Prahy. Měly jsme na přestup pouze 3 minuty. Jak jinak než to, že všechno měli špatně označený. Běhaly jsme tam jak ... zjistily jsme problém a nakonec všechno dobře dopadlo a dorazily jsme dobře domů. Příští rok se redakce má zase na co těšit! Děkuje vedení školy, že nám umožňuje takovéto báječné zážitky ☺.

-meCh-

TEPLÁKOVÁ AFÉRA?

Jistě jste podle nadpisu pochopili, o čem v tomto článku půjde. Ano, jsou to tepláky. Všichni jste hned k začátku nového školního roku v každé třídě slyšeli od některých učitelů, jak je to děsně nespolečenský a že bychom tohle vůbec do školy nosit neměli. Chtěli byste vědět víc? Čtete dál.

Jelikož jsem ve sportovní třídě a vím, že když se po tělocviku převlíknu do džínů, je to dost nepříjemné. Je vám v nich hrozné teplo a lepší se vám na nohy, oni by se možná nelepily, kdyby v kabinetu měli učitelé klíče od sprch a my se po tělocviku mohli v klidu vykoupat. V teplácích se chodí pohodlně, nelepí se vám na nohy a jsou v téhle době cool.

Když sem se zeptala pár našich učitelů, co si o tom myslí, bylo mi řečeno, že je to neslušné! Vzápětí na to na nás byla otázka, co bychom řekli na to, že přijde učitelský sbor v teplácích. Naše odpověď samozřejmě byla, že by byli nejstylovější učitelé v Teplicích. Ale zároveň tu byla odpověď od paní učitelky na němčinu: „Je mi jedno, jak se oblékáte, hlavně, že něco umíte.“ Můj názor je takový, že už před několika lety se do školy nosily tyhle tepláky, akorát si toho nikdo moc nevšímal, ale jelikož je mají teď všichni, začal to být problém pro učitele. Ale věřte, milí učitelé, není to myšleno nijak neslušně a rozhodně vás nechceme urážet, tak to tak, prosím, berte ☺.

-balu-

Přírodovědný kurz 2015

Protože už jsme osmáci, dostala se řada i na nás. Všichni žáci osmých tříd se vydali na Přírodovědný kurz na 7 dní do Kytlice. Kurz pořádají každoročně učitelé matematiky, chemie, přírodopisu, zeměpisu, fyziky a tělocviku. Na kurzu máme použít všechny naše vědomosti ze školy v praxi. Takže je vám jasné, že nás čekala náročná, ale zábavná práce!

Vše začalo srazem v 7:30 před hlavním nádražím Teplice. Když jsme se všichni sešli, čekala nás cesta do Děčína. Cesta trvala přibližně hodinu. Mezitím nás p. učitelka Frontzová poprosila, abychom si vytvořili týmy po třech, nebo po čtyřech lidech. Já byl ve čtveřici s Klárou S, Klárou M. a Míšou M. Když si všichni vymysleli týmy, řekla nám p. učitelka Frontzová, ať si ještě vymyslíme název. Náš tým se jmenoval Milášci. Jakmile jsme dojeli do Děčína, ihned jsme nastoupili do autobusu, který nás odvezl do Kytlic. Pak jsme šli 3 km pěšky až do motelu. Když jsme se ubytovali, měli osobní volno a večerku v 22h.

Další den, co jsme se probudili, šli všichni do jídelny, aby se najedli. Nyní nám paní učitelka řekla, že si máme vzít do každého týmu jeden sešit a jedno pero. Náš tým Milášci měl jako první hodinu matematiku, tam jsme hledali ve větách písmena řecké abecedy. Po hodině jsme si šli pro svačinu. K svačině byl jogurt, nyní jsme byli připraveni jít získat další body, přišla na nás hodina fyzika, na které jsme lisovali trávy (prosím obyčejné trávy ☺), z nichž jsme získávali barvivo chlorofylu. Když jsme dokončili fyziku, čekal nás zeměpis, kde jsme se museli orientovat v mapě - pro mě to bylo docela obtížné. Konečně jsme se vrhli s velkou radostí na chemii, kde nám paní učitelka Kapounová řekla, jak máme měřit teplotu, tlak a vítr. A poté nás čekal přírodopis, kde nám paní učitelka ukazovala obrázky zvířat, a my museli hádat název. A pak konečně osobní volno Jééé .

Hned další ráno jsme si sbalili do svých batůžků svačinu a pití a vyrazili jsme na celodenní výlet na věž jménem Jedlová, cesta tam byla 12 km dlouhá. Všichni byli už strašně unavení, ale nakonec jsme tam došli, byl to krásný výhled a poté zpátky do penzionu.

Po cestě se stalo neštěstí: Míšu a Sukiho píchla vosa, měli to hodně moc nateklé, tak je paní učitelka Kapounová radši odvezla na pohotovost, jestli nemají nějakou alergickou reakci. Při cestě zpátky jsme se my ostatní stavili ve městě, abychom si mohli koupit nějaké sladkosti a pití, když jsme se vrátili, všichni hned zapadli unavení na pokoje☺.

Hned další den jsme si zabalili a byli připraveni na odjezd nebo spíš chůzi ☺. Čekali jsme před penzionem a vyrazili jsme cestou dlouhou kilometr k zastávce, tam na nás čekal autobus a jeli jsme na nádraží. Na nádraží jsme čekali na vlak, když jsme nastoupili do vlaku, jeli jsme už rovnou do Teplic, když jsme dojeli na Hlavní Nádraží v Teplicích, všichni se rozloučili a ihned domů.

Snad se vám budoucím osmákům bude líbit tento kurz jako mně, tak si ho pořádně užijte.

-jamu-

Četby Any Vavany

Nevíte, co číst? Právě proto je tu nová rubrika Čtení s Anou Vavanou. Vyberu vám současné hitovky – pro první i druhý stupeň. A navíc, většina knih se dá sehnat ve školní knihovně! Hurá do toho a četbě zdar!

1. stupeň

Klub záhad

Pro chlapce i dívky tu jsou staré dobré Kluby záhad. Skupina dětí řeší spoustu místy strašidelných záhad. K dispozici je tzv. „superlupa“, pomocí které můžete dětem pomáhat řešit problémy. Krátké, čtivé a zajímavé. Pro mladší čtenáře ideální. Kniha jsem četla hned několik, a mohu jen doporučit!

Jacqueline Wilson

Spisovatelka, která píše knihy pro dívky, které z veliké části zasáhly můj život hlavně časově. Přčetla jsem většinu jejich knih a myslím, že za to stojí. Mezi její knihy (které jsou ve školní knihovně!) patří např. Cukrová vata, Vadí nevadí, Lízinka a Nejdelší velrybí píseň. Trefné, veselé, vtipné! Taktéž jako Klub záhad najdete knížky zmíněné autorky v naší školní knihovně.

2. stupeň

John Green

Spisovatel celosvětově známých trháků, které sice nejsou mým šálkem kávy, ale jsou každopádně dobré. Vtipné, hlubokomyslné knihy plné nádherných citátů se líbí spoustě dívkám. V češtině máme přeložené pouhé pět - Hvězdy nám nepřály, Papírová města, Hledání Aljašky, Příliš mnoho Kateřin a Sněží, sněží. Mé hodnocení: ano, ano, je to čtivé, lidmi oblíbené, ale kýčovitě (pro mě, pro většinu populace ne).

Hunger Games

Severní Amerika je rozdělena na 12 krajů a jedno hlavní město, Kapitol. Mezitím, co kraje umírají hladu, Kapitol zvrací, aby mohli jíst víc. Aby Kapitol krajům připomněl, že nemohou povstat, pořádá klání zvané Hunger Games, kde se z každého kraje vezme chlapec a dívka ve věku 12- 18 let, kteří budou posláni do veřejné arény a budou bojovat na život a na smrt dokud jeden nevyhraje, tj. nepřezijí. Má nejoblíbenější série knih. Neskutečně čtivá, napínavá a strhující. Můj život už jsou jedny dlouhé hladové hry...

Takže přátelé, doufám, že teď už konečně víte co číst. Nemusíte platit peníze nebo chodit kilometry daleko pro dobrou knížku. Dobré knížky se dají najít i u nás, ve školní knihovně. Čtení není nuda. Je důležité to zkusit. Každý přijde na své.

-vana-

Florbal starší žáci a žákyně

Ve čtvrtek desátého prosince se naše starší holky a starší kluci vydali do sportovní haly v Krupce, na okresní kolo ve florbalu. Naši kluci jeli v plné síle. Holky však v plné síle nebyly. Chcete vědět, jak to dopadlo? Pozorně čtěte.

Starší žákyně:

Holky se do toho pustily s plnou vervou. První zápas sehrály proti ZŠ Bílina, ze začátku si moc dobře nevedly a ve svém prvním okresním kole prohrály 3:0.

Naši silnou stránkou byla obrana, kde jsme nikdy nepolevily a bojovaly, jak to šlo, velkým problémem byla naše střelecká technika. Nebylo to tak špatné, víte, když máte plnou halu kluků, kteří na vás koukají a sem tam pořvávají, vyvede vás to z míry. Do dalšího zápasu jsme šly se zvednutou hlavou, jakoby se předtím žádný zápas nehrál. Soupeře nám dělala ZŠ Košťany, která měla samou výhru, proto byl náš cíl porazit ji. To se nám sice nepodařilo, ale alespoň jsme uhrály remízu 1:1.

Poslední zápas jsme hrály proti ZŠ Buzulucká, kde jsme v první půlce vedly 1:0. Jenže naše protihráčky se dobře poradily a daly nám gól na 1:1

Nakonec na 1. místě skončila ZŠ Košťany, na 2. místě skončila ZŠ Bílina, 3. místo získala o jeden jediný gól ZŠ Buzulucká a bramborová medaile zbyla na nás, na ZŠ Edisonova. Náš výkon nebyl vůbec zlý, ale nedařilo se nám dostat balónek do branky soupeře.

Starší žáci:

Naši kluci se do prvního zápasu pustili s velkým úsměvem proti ZŠ Duchcov. Díky výborné obraně i útoku, vyhráli 6:0. Do dalšího zápasu se vydali proti ZŠ Bílá cesta, kde už taková velká výhra nebyla, ale vítězství jsme našťastí dosáhli výsledkem 3:2.

Semifinálové utkání hoši odehráli proti Teplickému Gymnáziu, kluci z gymplu byli hodně vysocí a spoustu z nich hrálo za zdejší florbalový tým, ale naši kluci ukázali své kvality a porazili je 5:1. Finálové utkání odehráli kluci proti ZŠ Bílá cesta. Utkání bylo napjaté až do poslední vteřiny zápasu, konečný výsledek 2:2 ale bohužel Bílé cestě na vítězství stačil, protože ve své skupině dali více gólů.

Na 1. místě tedy skončila ZŠ Bílá cesta, 2. místo obsadila ZŠ Edisonova a bronz bralo Gymnázium Teplice.

Jak dívčímu tak chlapeckému týmu gratulujeme ke sportovnímu úspěchu a přejeme nadále výborné výsledky.

-balu-

Šárčin zvěřinec

Vítejte v mé rubrice, kde si budeme povídat o neobvyklých zvířatech. První zvíře bude ptakopysk podivný.

propos

Ptakopysk podivný žije v Austrálii. I když je to savec, klade malá blaná vajíčka. Po deseti dnech se vylíhnou holá mláďata, která matka živí mateřským mlékem. Mláďata sají mléko ze záhybů jejího břicha. Samečci o mláďata vůbec nepečují, zato mají na ochranu jedovaté ostruhy. Ptakopysk se v dospělosti živí krevetami, červy a larvami hmyzu. Vědecké jméno *Ornithorhynchus* v řečtině doslova znamená 'ptačí nos' a *anatinus* je výraz pro 'kachnu'.

I když je ptakopysk zvláštní, dejte mu šanci a příště se těšte na další zajímavé tvory!

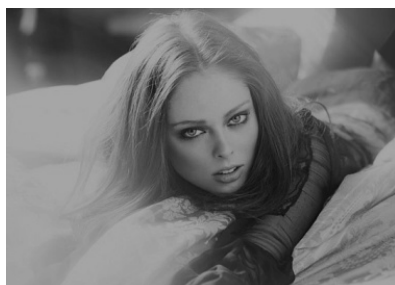
-sapi-

Ženy vs muži

Jak už to tak bývá, v období 8. třídy začínáme dospívat, a proto jsem dostala za úkol, abych udělala referát na výchovu ke zdraví. Referát měl být na téma ženy a muži. Jelikož se mi referát docela povedl, mohla jsem ho napsat i do našeho úžasného časopisu.

Co mají rádi muži vzhled:

Oči, rty, prsa, ženské boky, dlouhé vlasy

Oči- Když se kluk zadívá dívce do očí, vidí víc než jen jejich krásnou barvu. Ať je jakákoliv. Vidí tebe. Vidí ti do duše.

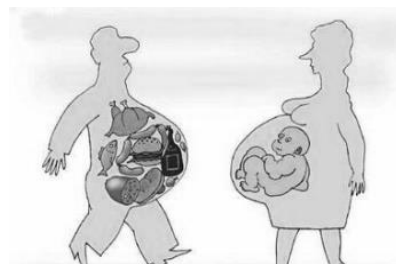
Prsa- Ano, je to tak. Kluci jsou do nich blázni. Nejde však o jejich velikost, ani tvar. Stačí jim prostě jen fakt, že je ženy mají.

Dlouhé vlasy- I když teď frčí různé střihy z krátkých vlasů, muži v tom mají jasno. Synonymem ženství jsou pro ně pořád dlouhé lesklé vlasy.

Co mají rádi muži povaha: Smysl pro humor, sebevědomí, upravený vzhled, jestli je dívka pohodařka

1. Smysl pro humor- Když se urazíš pokaždé, když si z tebe někdo vystřelí, nebude se to klukům líbit. Naopak bys měla ukázat, že máš nad tím nadhled, zasmát se sama sobě a ještě třeba dotyčným vtípek vrátit.

2. Upravený vzhled- To není totéž jako krása. Nemusíš mít dokonalé tvary, perfektní vlasy a pleť, ale když je na tobě vidět, že sis dala záležet s výběrem oblečení, ráno věnovala pozornost účesu a snažíš se se svými pupínky něco dělat, prostě když vypadáš upraveně, klukům to stačí k tomu, aby v tobě viděli hezkou holku.

3. Jsí věrná a spolehlivá- Prostě dvě vlastnosti, které se ti líbí na klucích, jsou stejně důležité i pro ně.

Co nemají rádi muži: Bývalý kluk, holky jak z pravěku, když se chováš jako fiflena, opilé a sprosté holky

Opilé holky- Kluci taky chodí do hospody a na diskotéky a s alkoholem tedy nijak nešetří. Jasně, občas přebere každý, ale klukům se prostě opilé holky nelíbí.

Holky jako z pravěku- Šampón použiješ jen jednou týdně, okusuješ si nehty a netykáš si ani s žiletkou? Pozor, pozor, nemusíš být zrovna barbie

Sprosté holky- I když mají kluci sami slovníček jako dlaždiči, nemají rádi sprosté holky. Neznamená to, že musíš vážit slova jako jeptiška

Co mají rády ženy vzhled:

Oči, postava, pleť, vůně

O - Ženy se často shodují v tom, že na první pohled se zajímají o mužovi oči. Když v nich uvidí v mužských očích něhu, toleranci a pochopení, možná neodolá.

Postava - Nemusí to být žádný svalovec. Ale mužský, kterému teče pupek přes kalhoty, moc žen zřejmě nezaujme. Rády se díváme i na pevný zadek v dobře strížených kalhotkách. Důležitá je i výška - vyhledávanými typy jsou muži středně vysocí.

Pleť - Tmavší pleť a modré oči, to je kombinace, které většina žen neodolá.

Vůně - Sebepečnější chlap nemá šanci, když je cítit potem, páchne mu z úst a má na sobě zapáchající oblečení.
-mech-

Adaptační kurz

Dne 14. 9. v pondělí jsme přijeli do chaty. Jeli jsme nejprve vlakem, poté autobusem a pak jsme šli kousek pěšky, většinou do kopce. Ubytovali jsme se v krásné horské chatě Vildě, která měla 3 patra a ve které jsme strávili celých 5 dní. Na každý den jsme měli akci. Všichni ze 6. A, 6. B i 6. C byli rozděleni do skupin po 10 dětech. Skupiny měly názvy, které se pak musely napsat nebo nakreslit na vlajku, kterou jsme si museli vytvořit z přírodních materiálů. Názvy skupin: Mravenci, Vikingové, Kulišáci a Prďáci. Týmy byly rozděleny učiteli, které pak i s dětma soutěžili. Akce – po necelý týden jsme sbírali houby, abychom měli body do týmů, ale stejně si je potom vzala p. uč. Justová a doma si z nich udělala smaženici.

Akcí jsme měli hodně, takže je vybíjenou, schovávanou, uličku (jestli věříte kamarádům), šli centrum, které bylo velká houpačka 14 metrů nad centra: na stromech přejít po žebříčích, po laně byli jištěni.), stavěli jsme které jsme našli v atd., házeli jsme konci jsme šli na

neřadím od začátku. Hráli jsme důvěry (můžete se přesvědčit, jsme na Tolštejn, na lanové rozděleno na 2 části - 1. část: zemí a 2. část lanového připevněné různé atrakce: atd. (samozřejmě jsme originální věci z potřeb, lese např. přístřešky šiškami o stromy a ke kozí farmu.

Měli jsme táborák. Ve čtvrtek jsme si balili hned potom, co jsme dojedli špekáčky. Ráno jsme se rozloučili s pokoji. Pak jsme s kufry a batůžky sešli dolů, chvíli jsme čekali, než všichni přijdou a pak jsme jeli domů stejnou cestou. Na nádraží jsme se zkontrolovali, jestli jsme všichni a pak jsme se rozběhli k rodičům (a to si každý myslel, že se mu stýskat nebude), rozloučili jsme se s učiteli a jeli jsme domů. Všem šestákům se kurz líbil, kdyby byl další, myslím si, že by opět jeli.

-zura-

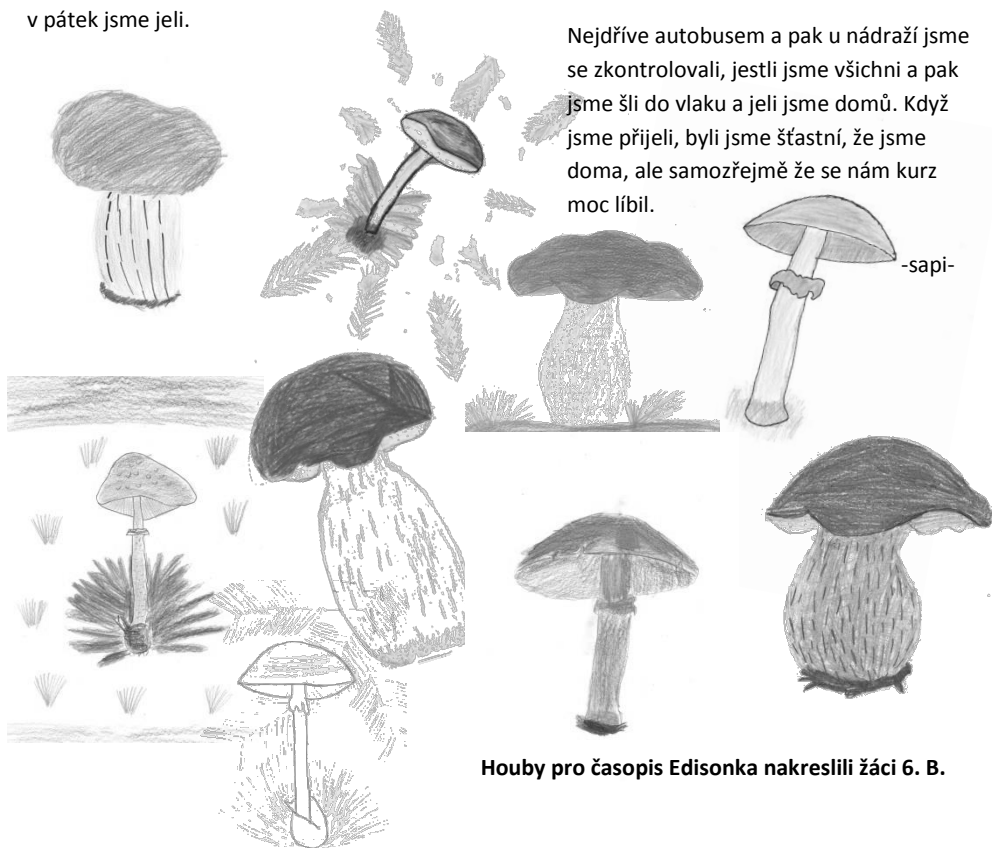
ADAPTAČNÍ KURZ

Adaptační kurz byl pro šesté třídy. Konal se od 14. 9. do 18. 9. Nejdříve jsme jeli vlakem a pak autobusem. Když jsme přijeli, šli jsme se rozdělit do pokojů. Pak jsme se rozdělili do čtyř skupin: Prďáci, Mravenci, Kulišáci, Vikingové. Ve skupinách jsme si udělali přírodní vlajky a pak soutěžili a hráli.

Chodili jsme také na výlety: Kozí farma, obří houpačka, lanový park, hrad Tolštejn. Na výletech jsme také soutěžili. Po celý týden jsme sbírali houby, za které jsme dostávali body. Po výletech jsme se vrátili do chaty na večeri a po večeri jsme měli chvíli klidu. Mohli jsme se navštěvovat. Potom jsme šli spát. A takhle to šlo každý den, dokud jsme neodjeli. Ve čtvrtek jsme si balili a v pátek jsme jeli.

Nejdříve autobusem a pak u nádraží jsme se zkontrolovali, jestli jsme všichni a pak jsme šli do vlaku a jeli jsme domů. Když jsme přijeli, byli jsme šťastní, že jsme doma, ale samozřejmě že se nám kurz moc líbil.

Houby pro časopis Edisonka nakreslili žáci 6. B.

Vaříme s blondýnou

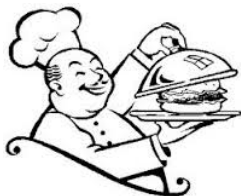

Vítám Vás u naší nové rubriky Vaříme s blondýnou. Najdete zde různé typy, jak na vaření, i na pečení. Budu pro vás sbírat oblíbené recepty nejen mé, ale i mých přátel, kamarádů a známých. V prvním vydání vám přináším rychlou bublaninu a salámovou pomazánku. Pěkné čtení a úspěšné vaření vám přeje blondýna.

Rychlá bublanina

- 3 sklenice polohrubé mouky
- 1 sklenice mléka
- 2 sklenice cukru
- 1 / 2 sklenice oleje
- 3 celá vejce
- 1 prášek do pečiva

Vezmeme si nějakou velkou mísu, do ní smícháme: mouku, mléko, cukr, olej, vejce a prášek do pečiva. Všechno pořádně promícháme (POZOR NA HRUDKY). Na plech si dáme pečicí papír a na něj vylejeme těsto, na těsto dáme jakékoliv ovoce – ideálně dle sezóny. Poté na ovoce dáme žmolenku. Pečeme zhruba 45 min. – 1 hod. pořádně hlídat a po půl hodině do toho píchnout špejlí, jestli se těsto nelepí, je bublanina hotová.

Salámová pomazánka

- 20 dkg Gothaje
- Kyselé okurky (podle chuti - třeba 5)
- červená cibule
- majonéza
- kečup
- hořčice
- ocet
- sůl
- pepř

Gothaj, okurky a cibuli nastrouháme na struhadle (na velkých kapkách), poté směs dáme do nějaké velké mísy. K tomu přidáme majonézu, kečup, hořčici, ocet, sůl a pepř. Všechno pořádně smícháme. Malá rada: nejlepší je to namazat na veku.

-adni-

VTIPY O POLICAJTECH

Jednou zastaví jednoho muže policajt. Muž zastaví auto a policajt mu říká: řidičský průkaz. Muž mu ho podá a čeká. Policajt se zeptá: jak se jmenujete? A ten co uměl číst, ten tu už nedělá?

Policajt na hřbitově přehazuje rakve přes zed'. Máme anonym, že tu je bomba a náčelník nařídil, že mám všechny evakuovat.

Co znamená 50 policejních aut před zvláštní školou? Třídní schůzka.

Jak policajt sází brambory? Vysypou je na hromadu a řeknou: „Jménem zákona rozejděte se!“

Projede auto zatáčkou a zastaví ho policajti a gratulují mu: Ještě první kdo projel tuhle zatáčku bez dopravního přestupku a řidič říká: Kdybyste věděl, že nemám řidičák. Přes řidiče se nakloní manželka a povídá: To on vždycky takhle kecá, když je ožralej... Zezadu vykoukne babička a říká: T kdybyste věděli, že je to auto kradený. Najednou se otevře kufr a z něj vykoukne dědeček, v ruce pytlík heráku a říká: To už jsme v Německu.

Proč mají policajti na anténě feferonku? Pro ostřejší obraz.

-veha-

vychytávky

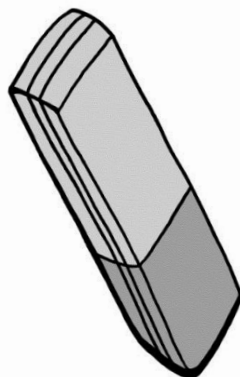
kouzlení s lakem na nehty

Vítám vás v nové rubrice s obsahem návodů ne různé tvoření a vyrábění, dnes si uděláme originální výrobky s lakem na nehty. Budeme potřebovat: různé barevné laky na nehty, mísu se studenou vodou a věc co budeme dekorovat (např.: propisku, ochranný obal na mobil, hrnek, svícen, sklenice, prostě takové předměty, které se po namočení nepoškodí)

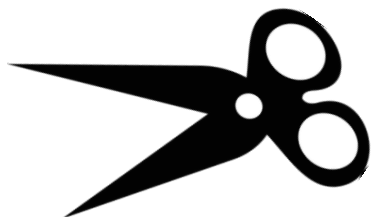
Nejprve si vezmeme mísu se studenou vodou a do té budeme pomalu lít laky na nehty a budeme s nimi vytvářet na hladině vody různé dekory s různými barvami. A jak můžeme vidět, na hladině vody se nám utvořil škraloup.

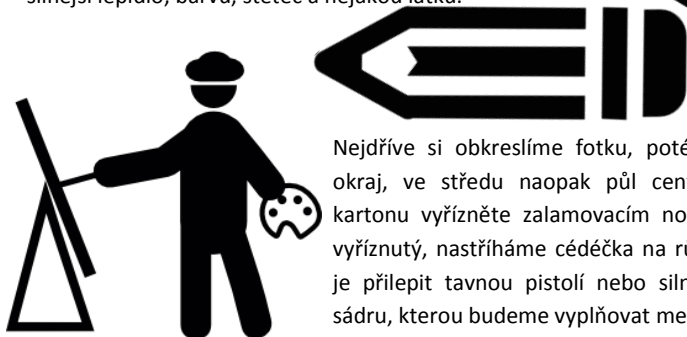
Vezmeme si předmět, který budeme zdobit, zatím opatrně sejmeme škraloup. Předmět položíme a necháme zaschnout alespoň 15minut. Po zaschnutí můžeme vidět, že předmět dostal úplně jiný vzhled.

originální foto rámečky

Na výzdobu budeme potřebovat: karton, cédéčka, nůžky, pravítko, tužku, sádro, špachtli, tavnou pistoli nebo silnější lepidlo, barvu, štětec a nějakou látku.

Nejdříve si obkreslíme fotku, poté přidáme širší a pravidelný okraj, ve středu naopak půl centimetru uberte. Rámeček z kartonu vyřízněte zalamovacím nožikem, když máme rámeček vyříznutý, nastříháme cédéčka na různé tary střípků. Můžeme si je přilepit tavnou pistolí nebo silnějším lepidlem. Připravte si sádro, kterou budeme vyplňovat mezery - prostory mezi střípků.

Sádro pomalu lijte na rámeček, pak jí rovnoměrně špachtlí zarovnejte jako polevu na dortu, zarovnejte okraje a nechte ji zaschnout. Když nám zaschne, odstraníme přebytečnou sádro ze sklíček tak, aby se nám leskly. Obrátíme rámeček a nalepíme fotku lepicí páskou, aby byla z druhé strany vidět. A máme hotový první typ rámečku, následuje druhý a třetí.

Ted' uděláme stejný postup jako u druhého až na to, že nemusíme dělat pravidelný okraj. Rámeček vystříhneme, poté přemalujeme barvou, necháme uschnout a rámeček je hotov. Nebo použijeme látku a to tak, že rámeček, který vystříhneme, přetřeme lepidlem a opatrně nalepíme látku. Když ji tam máme, v otvoru na fotku ji přeřízneme z rohu do rohu a zalepíme zezadu. Ted' zase nalepíme fotku, máme hotovo. Doufám, že se vám výrobky vydařily a líbí se vám.

-jako-

– Policejní jednotky –

Útvar pro ochranu ústavních činitelů

- Poskytuje osobní a epizodickou ochranu a bezpečnostní dopravu trvale ústavních činitelů.

Útvar rychlého nasazení URNA

- Je útvar pro boj s terorismem.

Útvar speciálních činností SKPV

- Útvar pro ochranu svědků.

Útvar zvláštních činností SKPV

- Je útwarem České republiky, který může zasahovat po celém území celé ČR.

Letecká služba

- Je provozovatelem vrtulníkové techniky se speciálním policejním, zásahovým, záchranným a sanitním vybavením.

Národní protidrogová centrála SKPV

- Je útvar s maximálním nasazením pro boj proti drogám.

Pyrotechnická služba

- Tento útvar má na starost zneškodňování bomb.

Ředitelství služby cizinecké policie

- Jsou v přímé podřízenosti Ředitelství služby cizinecké policie a jsou dislokována v Praze,

Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu SKPV Českých Budějovicích, Plzni, Ústí nad Labem, Hradci Králové, Brně a Ostravě.

- Poslaní útvaru je stíhat a odhalovat trestné činy spáchány mezi rokem 25. února roku 1948 a 29. prosince 1999.

Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV

- Útvar se věnuje vyšetřování nejzávažnějších forem trestné činnosti jako je hospodářství a korupce.

Útvar pro ochranu prezidenta ČR

- Útvar pro ochranu a přepravu prezidenta a jeho, ženy.

52 Čísla 13

Každý z vás zná snad číslo 158 číslo policie ČR. Možná někteří z vás i číslo městské policie 156, ale co ta ostatní čísla? Ta moc lidí nezná, a proto jsem se rozhodla udělat tento článek a představit vám čísla důležitých linek, ale také počty vozidel, počty policistů v ČR a další zajímavé informace. Tak čtěte dál, ať se dozvíte víc...

Tak schválně, kolik si myslíte, že máme policistů? Řeknu vám to přesně 34 279. Nejvíc má naše hlavní město Praha - ta má 6 278. U nás v Ústeckém kraji máme 3 166 policistů. A jestli pak víte, jaké je číslo Policie ČR? Je to 158, 8, a to z toho důvodu, že vypadá jak pouta. Ale to určitě už všichni víte. Počet vozidel je 8285.

Policie nejčastěji používají značku Škoda Octavia. Ale často také Volkswagen Passat. Nejvíc vozidel je samozřejmě v Praze a to 1 228. A teď budeme řešit penízky. U nás v Ústeckém kraji je třeba 2 176 807 338,45 korun. ☺

A teď jedna informace o vojácích. Tyto informace jsou velmi tajné, ale jednu tu pro vás mám, počet vojáků v ČR je 28351. Teď tu mám čísla různých linek, na které lidi volají, když potřebují s něčím pomoc. První je číslo pro seniory 800 200 007. Druhá je Linka bezpečí je 116 111.

Určitě existuje spousta jiných čísel, ale buď jsou tajná, nebo absolutně nedůležitá. Doufám, že se vám článek líbil a čísla vám nějak pomůžou do budoucna.

-adfi-

Policisté a jejich fyzické testy

Myslíte si, že přijímací řízení na budoucího policistu je lehké? Mýlíte se! V tomto článku jsem se zaměřila na fyzické testy. Sama sem nemohla uvěřit, co vše musí budoucí policista dělat. Dozvíte se, jak přijímačky probíhají a co v nich musí splnit. Dokonce se dozvíte, jak to mají ženy s přijímačkami. S tímto článkem mi pomáhal kamarád Zdeněk, který nedávno tyto testy podstoupil. Příjemné čtení.

Testy, které uchazeči dostávali na schůzce, si musí vzít s sebou, sportovní oblečení do haly a na venkovní stadion podle po Testy z tělesné zdatnosti: Při vyhodnocování dosažených výsledků se nepřihlíží k věku ani pohlaví, všichni mají stejné podmínky, úkoly a tabulku dosažených bodů. Pro splnění testů z tělesné zdatnosti je nutné na každém stanovišti získat minimálně 4 body a maximálně 14 bodů. Celkem tedy minimálně 36bodů. Při psychických testech vypadne hodně uchazečů, opět jsou pro ženy i pro muže stejné podmínky. Tudíž musí být ženy velmi zdatné fyzicky, ale i psychicky. Z určité části lidí fyzické testy dá většina. Psychické testy dá už málokdo.

V testu tělesné zdatnosti se dělají čtyři cvičení.

1) Člunkový běh: běží se 4x 10 metrů. Co je člunkový běh? Člunkový běh se běží mezi metami, které jsou od sebe vzdálené 10 metrů. Když je uchazeč připraven a vybíhá od první mety, zapíná se čas. Jakmile uběhne dvakrát za sebou druhou metu a vrátí se zpět k první metě, jakmile se uchazeč dotkne první mety, zastavuje se čas.

bodování člunkového běhu:

body: výkon:

4 -	14,5
6 -	13,4
8 -	12,3
10 -	11,6
12 -	11,2
14 -	10,8

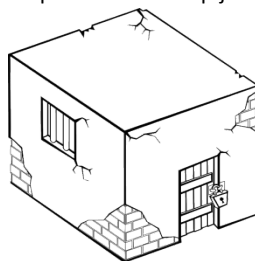

body: výkon:

4-	18
6 -	22
8 -	26
10 -	30
12 -	34
14 -	38

2) klik vzpor ležmo:

Správně vykonaný cvik vypadá následovně. Leh na břiše, skrčené paže opřít dlaněmi o zem, špičky prstů v úrovni ramen směřují vpřed. Dopnutím paží v loktech vzpor ležmo. Pokrčením paží v loktech lehkým dotykem hrudníku o podložku a zpět do kliku. Trup je zpříma, pánev

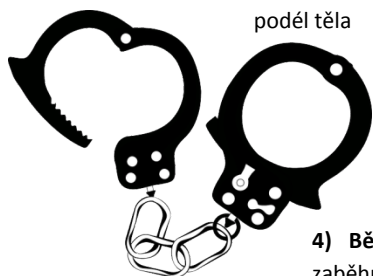
3) celomotorický test: jde o co největší počet provedených cviků ve dvouminutovém limitu

cvičící ze stoje jde přes dřep do lehu na břiše a zvedne ruce z podložky, přechází zpět přes dřep do stoje a pokračuje zpět přes dřep do lehu na záda, ruce se dotknou podél těla

zpět přechází přes sed a dřep do stoje. Každé postavení na nohy je počítáno jako jeden cvik

body: výkon:

4-	18
6 -	22
8 -	26
10 -	30
12 -	34
14 -	38

4) Běh na 1000 metrů: úkolem je zaběhnout 1000 metrů za co nejlepší čas.

body: výkon:

4 -	5:15
6 -	4:50
8 -	4:30
10 -	4:10
12 -	3:50
14 -	3:30

-balu-

Výbava policejních a armádních složek

Policejní jednotky zná snad každý, ale co používají za vybavení, to už moc lidí neví. A právě proto jsem se rozhodl napsat tento článek, ve kterém se, doufám, dozvíte něco nového.

ČZ 805 BREN A1/A2

Tou je Městská policie (později MP). Nejvíce informací se dá dohledat o MP Napajedla, a proto se omlouvám, že některé informace nebudou sedět s MP Teplice. Pro výkon služby MP je potřeba služební vozidlo, pistole ČZ-75, pouta, tonfy, radiostanice, svítilny, digitální fotoaparát, reflexní vesty, stavěcí terče, blokovací zařízení na vozidla..

Tak tedy začneme, jako první jsem si vybral Armádu ČR. Základní povinnou výbavou armády je taktická košile Ubacs vzoru 95 a oboustranný baret stejného vzoru. Mezi nejpoužívanější zbraně patří ČZ 805 BREN A1/A2 a ČZ 75 (viz. Obrázky) a mezi nejpoužívanější vozidla patří tank T-72M4 CZ nebo vrtulník PZL W-3 Sokół. Další jednotkou je URNA, ta nejčastěji využívá Glock 17 nebo 26 a HK G36C nebo FN P90, více se o této jednotce bohužel nedalo dohledat, a proto jdu hned na další.

Glock 17 a ČZ 75

aci zařízení na vozidla
:a)

A Jako poslední si popíšeme vybavení Policie ČR, u které si popíšeme Pohotovostní motorizovanou jednotku (později PMJ). Uniformu mají vyrobenou tak, aby je v noci bylo co nejméně vidět a mohli využít momentu překvapení, a proto je tvořena ze služebně-pracovního stejnokroje vz. 92 a baretu vz. 92 a hlavně taktické vesty, kterou si může každý policista udělat podle sebe, aby mu co nejvíce vyhovovala, s velkým žlutým nápisem „Policie“ na zádech a malým žlutým nápisem „Policie“ doplněným o služební číslo žluté barvy na přední straně.

Taser a teleskopický obušek

Heckler & Koch MP5

Dále mají lehké vesty IIIA, balistické helmy IIIA, teleskopický obušek, taser a zdravotnický batoh. Do jejich arzenálu patří ČZ 75 D compact, Heckler & Koch MP5 osazený taktickými svítlami a kolimátory, Brokovnicemi zn. Fabarm s kolimátory a taktickými svítlami a Samopal ČZ v. 61 Škorpión.

Tohle by bylo všechno ohledně vybavení policejních jednotek doufám, že jste se dozvěděli něco nového nebo si aspoň potvrdili teorii.

Chceme dát Rusku jasný signál, že Evropa je pevně rozhodnuta se bránit do posledního amerického vojáka.

-schpa-

Rozhovor s vojákem

Před několika týdny jsme měli sraz s vojákem tady u nás ve škole. Jmenoval se Josef.... Je vojákem už 14 let. Slouží u průzkumných jednotek. Má za sebou 4 mise, z toho 3 byly v z Afganistánu, jedna mírová v Kosovu. Vyprávěl nám o misích, co se mu na té práci líbí, co všechno dělají, celkově věci, o kterých nikdo z nás neslyšel.

Velice mě zaujalo, jak dlouho se tomu věnuje. Sám říkal, že to byl jeho sen už od malička. Prý lítal jako malý s kamarády po lese s plastovými pistolkami v maskáčích, co dostal od táty. Zajímal se o všechno vybavení. Dokonce také chodil do historického klubu, kde se zajímali o armádu. Byl to sen, který se mu splnil.

Zajímavé také bylo, že celá mise jako taková je dost náročná. Cvičí na ni strašně dlouhou dobu. Musí mít dobrou fyziku. Mají tam veliké posilovny, ve kterých cvičí, několik běžeckých pásů. Všechno to na místě zařizují Američani, kteří na mise mají nejvíce peněz. Venku na běhání nejsou vhodné podmínky. Všude je spousta prachu, ale nejhorší na tom je ta bezpečnost. Musel by dávat pozor, aby ho ještě někdo neodstřelil. ☺

Josef... nám pouštěl několik videí, ve kterých bylo vidět, jak to tam vypadá, jak tam žijí místní obyvatelé. Většina lidí je dost negramotných. Děti nechodí do školy, a tak se celý den poflávají. Nemají nic na práci. Pouze žijí v neuvěřitelné špině. Když tam najednou přijede někdo cizí, děti jsou úplně odvařené. Vidí něco, co v životě neviděli.

Voják se nám svěřil, že jelikož ty děti nic neznají, tak mu třeba ukradli fotoaparát. Viděli jsme také, jak skáčou z veliké výšky s padákem. Ukázal nám, kde bydlí, že je to veliký panelák s neprůstřelnými stěnami. Stejně nejhorší byla jejich strava. Moc jídla bych řekla, že nedostávají, prý je to humus, který vytvořili místní, nebo nějaké podivné konzervy. A nemyslete si, šest měsíců jíst jedno a to samý a ještě k tomu odporný, není žádná legrace.

Dále nám ukázal zbraně. Na štěstí je měl s sebou. Byly veliké a těžké. Já osobně jsem měla co dělat, abych nějakou vůbec zvedla.

Nemyslete si, že je jednoduchý být vojákem, když se vypravíte na týdenní cesty s krosnou, která musí obsahovat samozřejmě jídlo, pití, náboje, zbraně, a aby toho ještě nebylo málo, tak ještě něco na přenocování. Ty podmínky nejsou zrovna takové, jaké si je každý představuje.

Ale zpátky ke zbraním. Byly veliké a těžké, sám říkal, že je musel celé namaskovat, a také si o ně musí pečovat. Ženy na misích moc nebývají, protože sám muž má co dělat, aby to fyzicky zvládl. Vojáci na tom bývají prý i psychicky špatně. Představte si, že se vám narodí miminko a vy se nemůžete sebrat a nasednout na letadlo domů. Musíte tam zůstat, jinak by tímto vaše práce skončila. A voják z boje zkrátka neutíká. Nikdy. Samo o sobě žít v domnění, že se vám cokoliv může stát, je nepředstavitelné.

Nejhorší vězení světa

Toto číslo časopisu se věnuje policii, proto bychom neměli zapomínat ani na věznice. V tomto článku se dočtete o těch nejstrašnějších věznicích světa. Třeba jak se chovají k lidem ve Francouzských věznicích, Čínských apod. Přečtěte si ho a sami uvidíte, jak moc musí někteří pykat za své činy.

Filadelfie v americkém státě Pensylvánie.

Skutečně tu straší duchové někdejších vězňů a některých vězeňských strážců, jak to tvrdí různá svědectví.

Toto vězení bylo otevřeno roku 1829 a fungovalo na principu samoty, která měla pomoci vězňům k nápravě a nalezení Boha.

Držení v izolaci bylo však doslova surovým týráním, protože všichni vězni byli zcela izolováni v samostatných kópkách od ostatních vězňů. Pokud s někým promluvili, byli surově zkopáni a čekalo je takzvané peklo na zemi.

Za trest se dostali na šílenou židli, kterou nemuseli ani přežít. Princip této židle spočíval v tom, že vězeň byl k židli pevně připoután - tak, že se jim doslova zastavil krevní oběh. Na židli musel bez pohnutí sedět celé dny bez jídla a vody.

Kdo ve vězení straší?

Filadelfští vězni neměli chvíli klidu. Ve věznici přibývalo strašidelných fenoménů.

V roce 1913 se změnila na obyčejnou věznici.

Ani to, že se věznice změnila na obyčejnou, nezabránilo paranormálním jevům.

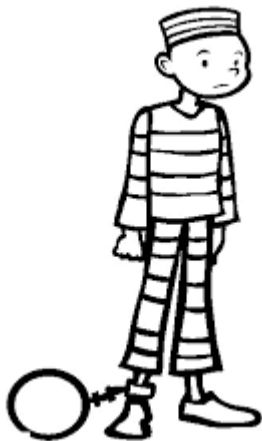
Strážci a vězni hlásili, že slyšela mnoho nevysvětlitelných zvuků, třeba, že na chodbách slyšeli kroky, smích apod.

Vypráví se, že na strážní věži vystupoval fantom vězeňského strážce.

Ve vězení byly různé sekce (bloky) a blok 12 byl nejznámější v tom, že vězni slyšeli různé kroky, hlasy a asi nejstrašidelnější byl dětský smích (toho bych se bála i já).

Zajímavostí je, že tady byl uvězněn labrador jménem Pep, který zde byl od roku 1924 za údajnou vraždu guvernérovy kočky. A štěkání tohoto psa je prý zde slyšet až dodnes.

Byla uzavřena roku 1971.

Tato věznice je velkou turistickou atrakcí.

Tato věznice je důkazem toho, že svět duchu skutečně existuje.

Věznice je 1. nejstrašidelnější/nejstrašnější věznice USA.

Francouzská věznice: La Santé

Vězení bylo vybudováno v roce 1867. Posílali tam vězně odsouzené na smrt. Všichni lidé z okolí Paříže se chodili dívat na trpění vězňů. Až do roku 1979 se zde běžně k exekucím používala gilotina.

Vězně sužovali různé choroby kvůli nedostatku hygieny. Měli různé kožní nemoci.

Nováčky to mají těžké, kteří jsou nabízeni ostříleným mazákům jako sexuální otroci.

Dozorci byly úplatní a kšeftovali s drogami. Není divu, že v roce 1999 spáchalo sebevraždu 124 vězňů.

Trisam v Číně

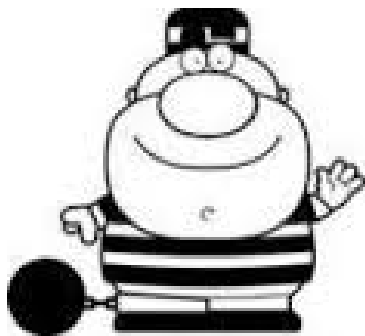
Věznice se rozkládala 20 km od města Lhasa. Odsouzení pracují na plantážích nebo opracovávají kameny 8 hodin denně. Jednou za čtrnáct dní mají volno. Na pracovišti často omdlevali, protože práce byla vysilující. Nebyli tam ale jenom dospělí, ale i děti. Hlídači nerozlišovali děti a dospělé, pro ně to byla jenom havěť. Děti bylo více než 50. Zabíjení tam bylo na denním pořádku.

Místní specialitou byly elektrošoky, které dávaly většinou ženám. Dráty s elektrickým napětím přikládali na intimní partie. Vězně rušili večer ze spánku nebo je dávali ven na mráz. S ženami i ostatními vězni zacházeli velmi nelidsky.

Centrální věznice ve Vladimíru (Rusko)

Tato věznice byla založena již Kateřinou Velikou. Dnes se tam nachází 10 000 vězňů. Jsou rozděleni do jednoho pokoje po 12 vězních. Odsouzení nesmějí mluvit s vězni ani s dozorčími. Umívat se vězni mohou jen 1 týdně.

Bang Kwang-Thajsko

K jídlu dostávají vodovou ovesnou kaši, kapustové listy, rybí polévku a chléb. Hodně rozšířeným zbožím byly drogy. Jehly se vyrábí z těch nejobyčejnějších věcí, jako jsou třeba propisky. Proto zde byl rozšířený virus HIV a žloutenka.

Mnozí vězni se pokusili o sebevraždu a podřezávaly si žíly.

Jsou zde drženi překupníci drog, kterým jsou v Thajsku udělovány drastické tresty. Samotný nástup do vězení je příšerný - vězni musí mít na nohách 3 měsíce ocelové obruče a to zdaleka není všechno.

Hygienické podmínky jsou naprosto odporné. Vězni se myjí jen dvakrát do měsíce a to ještě v celách - postříkají je v celách vodou z řeky, která je ještě k tomu odpadní stokou.

Běžně se zde vyskytují nemoci jako je HIV až po tuberkulózu.

Strava je ještě horší, vězni dostávají malou rybu a místičku rýže na den.

The United States Penitentiary Administrative Maximum ve Florence v USA

Toto vězení je známe pod zkratkou ADX a mělo nahradit Alcatraz. Většina vězňů je zde na doživotí. Žije zde 490 vězňů.

Návštěvy se nepovolují ani s dozorcí se nesmí mluvit víckrát jak 2 krát za den. Dostanou se ven jen na 1 hodinu denně, jinak jsou zavřeni v cele o rozměrech 7 m². Vězni jsou zde udržováni skoro na pokraj šílenství.

Jak utéct z vězení?

1. Útěk z věznice „The Maze“

Věznice poskládaná do propleteného bludiště, ohraničeného 4,5 metrovými betonovými zdmi zakončenými ostrnatým drátem. Ve Velké Británii.

Vězni obsadili jeden blok a vězeňské dozorce drželi jako rukojmí. Někteří vězni se oblékli do dozorských uniforem a čekali na příjezd nákladního auta, které vezlo zásoby potravin. Řidiči oznámili, že jim pomůže s únikem, přivázali mu nohu ke spojce a dali příkaz, kam je má odvést. Akce netrvala ani dvě hodiny a 38 uprchlíků bylo konečně na svobodě. Později bylo dopadeno pouhých (?) 19.

2. Útěk z koncentračního tábora

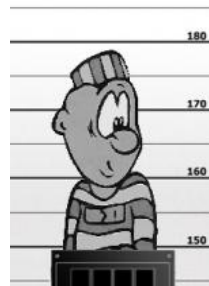
Útěků z koncentračních táborů byla spousta, ale pravděpodobně nejslavnější je ten, který se povedl slovenským židům Alfrédu Wetzlerovi a Rudolfu Vrbovi uskutečnit z jednoho z nejstřeženějších koncentračních táborů – Osvětimi.

Útěk proběhl v tunelech pod táborem. Uprchlíci se dostali do tajné skrýše ve hranici s dřívím, která byla složená v zóně pro nově přijíždějící. Zde přečkali celé 4 dny, dokud neopadla velká bezpečnostní opatření. Vydali na cestu pryč z tábora směrem na jih, na polsko-slovenskou hranici, řídící se podle dětského atlasu, který ukradli v místních skladech.

3. Velký útěk z německého zajateckého tábora

V roce 1943 vedl Roger Bushell plány pro velký útěk z tábora. Hlavním bodem těchto plánů bylo vykopat 3 tunely ven. Podařilo se jim vykopat „pouze“ jeden, který umístili tak dobře, že se o nich dozorcí pomalu ani nedozvěděli. Na kopání (na kterém se podílelo jen sedm mužů) bylo použito 90 postelí, 76 lavic, 1220 lžící a 440 hrnků!

Nejslavnější české útky

Češi jsou dobráci, to je známá věc, takže se mi při vyhledávání zapeklitého útěku z vězení naskytl problém. Přeci jen po dlouhém hledání jsem něco objevila.

Jiří Kajínek

Starý dobrý český král útěků z vězení, Jiří Kajínek utekl z vězení Mírov roku 2 000, stylem, ve kterém se mu žádný Čech nevyrovnal. Podařilo se mu rozříznout okenní mříže, z prostěradel uvázal provizorní lano a spustil se dolů. Spouštění a samotný útěk mu zabralo takovou slušnou hodinku. Borec...

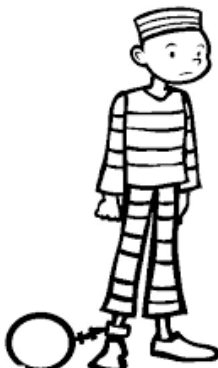
Rozhovor s bachařem Pavlem Šádkem z teplické věznice

Hlavním tématem časopisu je policie České republiky, mezi složky policie ale samozřejmě patří i bachaři. Náhodou se znám s jedním bachařem a ten byl tak hodný a udělal se mnou rozhovor. Jen čtěte a dozvíte se spoustu zajímavých informací ze života bachařů.

1. jakou školu musí mít bachař?

- střední s maturitou

2. Jaké jsou známé věznice a co se tam dá provozovat (myslím věznice, kde se hrají sporty hry atd.)?

- vazební věznice, výkon trestu odnětí svobody

3. Jak to chodí v ženských věznicích a kolik těch ženských a chlapeckých věznic je?

- v ženských věznicích to chodí stejně jako v mužských

- Ž - 1, M - 24, vazeb je 9

4. Musíš mít nějaké fyzické nebo psychické testy? (pokud ano, popiš mi je prosím).

- fyzické testy - běh na 1000m, člunkový běh na čas, dvouminutový vytrvalostně obratnostní test (Jacíkův test), asi 30 kliků a asi 60 sed lehů, psychické testy

Dvouminutový vytrvalostně obratnostní test
(Jacíkův test)

Opakovaná změna těchto poloh:

- žák stojí na žíněnce ve stoji spatném, připažit,
- leh na břicho celým tělem na žíněnce, připažit,
- vztyk, připažit,
- leh na záda celým tělem na žíněnce, připaží

6. Co dělají vězni ve volném času nejčastěji?

- polehávají na ustlaném lůžku, sledují TV, píší dopisy

7. Kolik vězňů je na cele?

- 1-12

8. Co je tvoji naplní práce?

- Naplňování práv obviněných (to znamená podle trestu odnětí svobody dát vězni práva na aktivity, jak dlouho bude ve vězení, než se bude moci zúčastnit hraní playstationu atd.)

9. Kolik je v tvé věznici průměrně cel?

-50

10. Co všechno obsahuje výbava cely?

- lůžko, židle skříňka na osobní věci dle počtu vězňů osob. stůl, umyvadlo s tekoucí vodou (studená), oddělené WC

A to je všechno. Doufám, že se vám článek líbil a zaujal vás.

-urdo-

Mamí, ten pán utekl z vězení, že je v pruhovaném?

VZNIK SEBEOBRANY A JINÝCH BOJOVÝCH UMĚNÍ

Začal jsem pátrat o vzniku sebeobrány, a proto jsem se zeptal mého trenéra Pavla Kernaševiče. A ten mi pověděl, jak vzniklo bojové umění a sebeobrana.

Pověst vypráví o indickém duchovním Bodhidharmovi, který v 6. století navštívil klášter Šao-lin v Číně, kde kázal Zen-buddhismus. Bodhidharma rovněž mnichy naučil sérii osmnácti sebeobránných cvičení, která jsou známá jako 18 rukou Lo-chana (18 pohybů rukou Osvíceného). Toto bojové umění se rozšířilo po celé Číně (wu-shu, kung-fu) a s každým novým učitelem se rozvíjelo a zušlechťovalo. Nové techniky a dovednosti se potom předávaly dál. Časem dorazily také do Koreje (Taekwondo) a Japonska (Karate). Cvičení tak vytvořila základ systému, z něhož se později vyvinul kompletní bojový systém pro sebeobranu. Všechny západní formy bojových umění se v podstatě vztahují k technikám 18rukou Lo-chana.

-ruma-

Brambůrky

Brambůrky, též čipsy, chipsy nebo bramborové lupínky, jsou drobné pochutiny vyráběné z plátků brambor pečené nebo smažené a dochucené solí nebo dalšími jinými ingrediencemi.

Historie:

Věří se, že první brambůrky vyrobil 24. srpna 1853 indiánský kuchař George Crum v Moon's Lake House poblíž Saratoga Springs v New Yorku. Kuchař byl rozezlen zákazníkem (populární mýtus chybně označuje za tohoto zákazníka Cornelia Vanderbilta nebo Neila Vanderbilta), který si objednal francouzské brambory, následně je nechal vrátit kuchaři s tím, že jsou plátky brambor moc silné. Crum nakrájel plátky brambor tak tenké, že nešly uvařit v rozpáleném oleji v kotlíku, proto je usmažil. Ačkoliv Crum očekával kritiku, hosté byli velmi nadšeni z této pochutiny. Chipsy se poté staly pravidelným chodem na menu pod názvem „Saratoga Chips“.

Postup vyrábění v obchodech:

1. Brambora je vložena do otočného zařízení s nožem.
2. Během otáčení je porcována na úzký spojitý proužek.
3. Plátky jsou vloženy do rozpáleného oleje.
4. Několik minut probíhá fritování.

Nejčastější příchutě:

Sůl

Slanina

Paprika

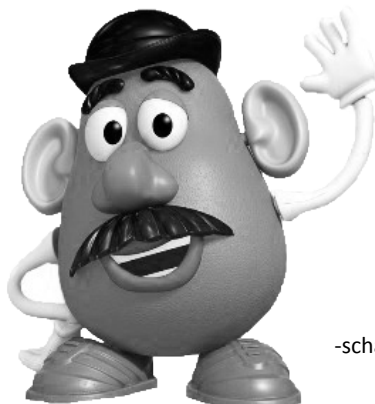
Pikantní

Cibule a smetana

Špíz

Nejčastější značka brambůrek:

-schal-

Horror story

Jsem sama doma. Můj táta odjel na služební cestu. Matku nemám, zemřela, když mi bylo šest let. Doma se strašně nudím, a tak mě napadne jít vyvolávat duchy. Vezmu si svíčky a jdu k zrcadlu do koupelny. Nevím, jak zní ta ochrana před vyvoláváním a tak začnu bez ní. Po chvilce se zeptám, jestli tu někdo je. Někdo za mnou odpoví, že ano. Leknu se, ale pokračuji ve vyvolávání dál. Za chvíli slyším, jak někdo jde po schodech. Myslela jsem, že je to můj táta, ale náhle mi došlo, že otec odjel na celý víkend. Začnu se tedy opravdu bát a nevím, co mám dělat, jestli vyjít z koupelny ven, nebo raději zůstat??!

Pomyslela jsem si, že když vyjdu z koupelny, může tam někdo být. Náhle jsem zaslechla z prádelní místnosti divný zvuk připomínající, jako kdyby někdo pral na valše. Po chvilce vše ztichlo, ale náhle přišlo něco, co mě vážně vyděsilo k smrti. V koupelně zhasly všechny svíčky a okno se otevřelo dokořán!! V tom za mnou slyším hlas: „Katie!! Katie!! Katie!!“ Prudce se otočím, ale za mnou nikdo není. Ten hlas jako by patřil někomu staršímu. To je fakt šílené!!!

Otevřu rychle dveře a utíkám pryč z našeho domu. Cesta se prodlužovala každým krokem víc. Po chvíli, co jsem seběhla po schodech dolů a zamířila ke vchodovým dveřím, jsem se pro jistotu ohlédla. Říkám si: „Nikde nikdo.“ Podívám se kukátkem ven a tam vidím starého muže s kápí přes hlavu. Rychle se skrčím, podívám se znova... a nikdo tam není!!! Ptám se: „Jak je možné, aby za sekundu prostě někdo zmizel?!“ V tom mě náhle napadlo jít za sousedkou, která byla věčně doma a koukala oknem ven. Co když tu osobu zahlédla taky?

Rychlým krokem zamířím k sousedčinu domu, zaklepu, nic. To je divné. Vždy je k sehnání, a když ji potřebuju, tak nic. To je snad zlý sen říkám si, když v tom slyším prosbu o pomoc. Určitě je to Magda, moje sousedka,

proto na ni volám: „Magdo? Magdo!“ Otevře mi nějaká cizí osoba, které ovšem nevidím do tváře, protože má kápi. Není to ta osoba u mého domu. Ve vedlejší místnosti sedí Magda na židli, celá svázaná. Ten muž!! To je on!! Ten muž, co jsem ho viděla v kukátku, byl tam! Držel Magdě nůž pod krkem a něco mumlal. Asi nejspíš řekl něco špatného, protože ten druhý šel ihned po mně! Aaa, co to je?! Policista, který jel kolem, zaslechl výkřiky a šel zkontrolovat situaci. Policista oba muže zadržel a zjistilo se, že ten starší pán je sériový vrah a ten druhý je jeho asistent!

? Myslíte si, **že tento příběh souvisí**
s **vyvoláváním duchů??**

-luto-

Znásilnění

Tenhle příběh se může stát každému z vás. Většinou jsou znásilňovány dívky než chlapci, ale i takové příběhy se stávají. Sára naštěstí z toho vyvázla dobře, ale určitě to zanechá psychické následky na celý zbytek života. Ale spousta děvčat takové štěstí nemá. Pozorně čtěte, ať se nikdy do takové situace nedostanete...

Jmenuju se Sára a chodím na obchodní akademii do druhého ročníku a bydlím kousek za Teplicema, v takové malé vesnici a můj největší zálibou je běh. Běhám každý den a naplňuje mě to.

Jednou večer jsem si šla jako každý den zaběhat a vybrala si terén lesní pěšinou. Jenže zastavil mě muž, kterého jsem neznala, a tak jsem se trochu zalekla a zeptala jsem se: „My se známe“? Muž odpověděl: „Jasně že jo, vždyť jsme spolu chodili na základku.“ „To se mi nezdá, ale když si na mě pamatuješ tak fajn,“ odpověděla jsem.

Nabídl mi, že půjde se mnou a že mi mezitím všechno povypráví. Souhlasila jsem, a tak jsme šli. Po deseti minutách mně z ničeho nic zastavil a shodil mě na zem. Začala jsem ječet, ale nebylo mi to nic platné, v lese nikdo nebyl.

Křičela jsem: „Co děláte, pusťte mně, já jsem vám nic neudělala.“ V tu chvíli mi zacpal pusu kapesníkem. Měla jsem strašný strach a nevěděla jsem, co mám dělat. „Teď si potřebuju něco zařídit, tak se ani nehni, hneš se a zabiju tě,“ řekl a odešel. Nevěděla jsem co dělat, ale ten muž mi špatně uvázal provazy, tak jsem se vysmekla a začala utíkat.

Slyšela jsem ho za mnou rvát: „Stůj nebo střelím.“ Co teď?! Mám zastavit, nebo jít dál. Když zastavím, zabije mě, když poběžím dál, možná se netrefí a já uteču. Bylo to 50 na 50. Ale riskla jsem to a běžela dál.

Už běhám dobrý dva roky, běhám už celkem rychle. A tak jsem mu utekla a běžela jsem domů. Doma nikdo nebyl, a tak jsem šla na policejní stanici a všechno jim povyprávěla. Policie mi řekla, že se na to místo zajedou podívat a muže chytnou.

Co kdyby neodešel? Co kdyby dobře uvázal provazy? Co kdyby uměl rychle utíkat? Co by se stalo po tom? Mohlo dojít k znásilnění, ale díky jeho chybám se nic nestalo. Páni policisté ho chytlí a odvezlí si ho na stanici. Už žádné dívky neublíží a to díky pánům policistům.

A tak jezdili na vyjížďky celý týden, aby se tohle nestalo i jiné dívce. A v úterý ho zachytlí na tom stejném místě. Ukázalo se, že to takhle zkouší už 3 měsíce. A že to žádný můj spolužák nebyl. Zdá se mi o tom každý den a mám noční můry.

Tohle je konec příběhu. A jaké z toho plyne ponaučení? Nikdy nechoďte nikde sami. Chodte minimálně ve 3. A vždycky to řekněte někomu dospělému buď rodičům, nebo paní/panu učitelovi a oni zajdou s vámi na policii a vždycky se to nějak vyřeší, ale tím že se uzavřete do sebe, nikdy nic nevyřešíte. Tenhle příběh dopadl dobře, ale většina nemá šťastný konec....

Happy End

TENTO PŘÍBĚH NENÍ PRAVDIVÝ A JE CELÝ VYMYŠLENÝ!!!!

ALE TYTO SITUACE SE OPRAVDU STÁVAJÍ A LIDÉ, CO ZNÁSILNĚNÍ PROŽIJÍ, SI NESOU NÁSLEDKY NA CELÝ ŽIVOT!!

-adfi-

Horoskop

aneb zamysli se

BERAN

21.3.-19.4.

Nevystrkuj růžky.
Všeho moc škodí.

BÝK

20.4.-20.5.

Problémy se na
Tebe valí jak
kameny, vzchop
se jim.

BLÍŽENCI

21.5.-21.6.

Tvá drahá
polovička se
utrhlává z řetězů,
dávej si pozor,
abys neskončil/a
stejně.

RAK

22.6.-22.7.

Dej si pozor na
pusu, policisté jsou
všude.

LEV

23.7.-22.8

Máš velmi dobré
úspěchy, nevyužívej
jich.

PANNA

23.8.-22.9.

Buď obezřetný/á.
Hodně lidí o Tobě
šíří nepravdivé
věci.

VÁHY

23.9.-22.10.

Lidé s Tebou
přestávají mít dobré
vztahy. Dávej si
pozor abys
neztratil/a přátelě.

STŘelec

22.11.-21.12.

Mezi Tebou a tvým
klukem/dívkou to
pěkně jiskří.

ŠTÍR

23.10.-21.11.

Mezi učiteli
nemáš dobrou
pověst. Dej si na
to pozor.

KOZOROH

22.12.-19.1.

Tvá krása z Tebe
přímo vyzařuje.
Neboj se toho
využít.

VODNÁŘ

20.1.-18.2.

Lidé Tě
pomlouvají za
zády. Měl/a bys
to začít řešit.

RYBY

19.2.-20.3.

Dej si pozor, ať
nedostaneš
pokutu.

